Detta dokument är endast avsett som dokumentationshjälpmedel och institutionerna ansvarar inte för innehållet

►**B**

KOMMISSIONENS BESLUT
av den 29 december 1972
om möjligheten för kolgruveföretag att få anstånd med betalningen av avgiftsbelopp

(2854/72/EKSG)

(EGT L 299, 31.12.1972, s. 17)

Ändrat genom:

		Officiella tidningen		
		nr	sida	datum
►**M1**	Kommissionens beslut nr 2984/94/EKSG av den 7 december 1994	L 315	7	8.12.1994

▼B

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 29 december 1972

om möjligheten för kolgruveföretag att få anstånd med betalningen av avgiftsbelopp

(2854/72/EKSG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR FATTAT DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska kol- och stålgemenskapen, särskilt artikel 49 och 50 i detta, och

med beaktande av följande:

Kolgruveföretagen har allvarliga avsättningsproblem, och detta har lett till osedvanligt stora lager av stenkol, koks av stenkol och stenkolsbriketter på flera kolfält i gemenskapen.

I enlighet med artikel 4 a i beslut nr 2/52 ([1]) om villkoren för att påföra och ta upp avgifter, ändrat genom beslut nr 4/59, borde de berörda företagen därför kunna få anstånd med betalningen av avgiften i proportion till lagrens storlek tills produkterna tas ut från lagret.

För att genomföra ett sådant system, måste företagen åläggas att anmäla lagerstorleken. Ett företag som, efter att ha fått anstånd med betalningarna, upphör att anmäla lagerstorleken måste anses ha tagit den berörda mängden ur lagret.

Ett normalt lager kan uppskattas till 3 % av den avgiftsbelagda månatliga produktionen. Därför bör anstånd med betalningen av avgiften gälla lager utöver denna del av den månatliga produktionen.

Så snart produkter tas ut ur lagret bör de dras av, i den ordning de lagrades, från de kvantiteter för vilka anstånd med betalningen har beviljats, med den prislista som gällde vid tidpunkten för införsel i lagret som grund.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Tills annat meddelas får kolgruveföretag ansöka om betalningsanstånd för avgifter på produkter som finns i lager efter den 31 december 1972, i den mån lagerkvantiteten överstiger 3 % av den avgiftsbelagda ►**M1** kvartalsvisa ◄ produktionen. Vid beräkning av lagerkvantiteten skall hänsyn tas till stenkol, koks av stenkol och stenkolsbriketter men inte till kolslam. Koks av stenkol räknas om till stenkolsenheter i förhållandet 1:1,33.

2. Där betalningsanstånd har beviljats skall ingen ränta betalas fram till förfallodagen.

Artikel 2

Avgifter på produkter som tagits ut från lagret skall betalas den 25 i ►**M1** den andra månaden efter kvartalets slut ◄ och betalningen skall fortsätta så länge som uppskjutna avgifter för lagerkvantiteter är förfallna till betalning.

Artikel 3

1. Ansökningar om betalningsanstånd för avgifter på produkter i lager efter den 31 december 1972, skall inkomma till avgiftskontoret senast den 20 ►**M1** i var tredje månad för det föregående kvartalet,

([1]) EGT nr 5, 27.1.1959, s. 108/59.

▼B

med start den 20 april 1995 ◄. Ansökningarna måste innehålla upplysningar om följande:

— Lagerkvantiteterna ►M1 den sista dagen i det föregående kvartalet ◄.

— Lagerkvantiteterna ►M1 den sista dagen i kvartalet före det föregående kvartalet ◄.

2. Det ansökande företaget är berättigat att dra av det belopp för vilket anstånd söks från den avgift som skall betalas den 25 i samma månad.

Artikel 4

1. Så länge som betalningen av avgiften skjuts upp enligt detta beslut, skall företaget, ►M1 den 20 i var tredje månad ◄, meddela avgiftskontoret vilka lagerkvantiteter företaget hade ►M1 den sista dagen i det föregående kvartalet ◄.

2. Om sådant meddelande inte lämnas, får kommissionen utgå från att de berörda produkterna har tagits ut från lagret enligt artikel 2.

Artikel 5

I fall av oriktiga upplysningar, kan de sanktioner som föreskrivs i artikel 47 tredje stycket i fördraget användas.

Artikel 6

Detta beslut träder i kraft den 1 januari 1973.

Detta beslut är till alla delar bindande och direkt tillämpligt i alla medlemsstater.